

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219207967
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7219207967.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovanému: H. F., Q.. X.XX.XXXX, U. T. X., X. XXX/XX, zastúpeného Centrum správnej pomoci Michalovce, so sídlom v Michalovciach, Topolianska 2829/174, IČO: 51 169 428, o zaplatenie 19.341,76 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II č. k. 44Csp/247/2019-229 zo dňa 22. apríla 2021

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch pod č. I. a III.
- II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 19.341,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 17.197,61 eur od 30.1.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla .
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca (spoločnosť Všeobecná úverová banka a.s., po zmene uznesením č.k. 44Csp/247/2019-105 zo dňa 22.4.2020 Intrum Slovakia, s.r.o.), sa žalobou doručenou súdu dňa 5.9.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 19.341,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 19.341,76 eur od 30.1.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. dňa 25.4.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 20.000,- eur, ktorú mal žalovaný splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 322,27 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 38.672,40 eur. Do podania žaloby uhradil žalovaný sumu 8.172,75 eur. Žalovaný porušil povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, preto ho žalobca vyzval dňa 26.11.2016 k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.1.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 24.1.2017. Žalovaný svoj dlh neuhradil. Žalobca sa v podanej žalobe domáha zaplatenia sumy 19.341,76 eur vrátane úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 30.1.2017 do zaplatenia. Suma 19.341,76 eur pozostáva z dlžnej istiny 19.337,50 eur a nákladov

na vymáhanie pohľadávky v sume 4,26 eur. Istina 19.337,50 eur pozostáva z neuhradenej dlžnej sumy 2.178,89 eur tvoriacej splátky č. 26 - 32, pričom splátka č. 26 je vo výške 245,27 eur a ostatné splátky č. 27-32 vo výške 322,27 eur a dlžnej sumy predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru vo výške 17.197,61 eur, ktorá predstavuje zostatok len čistej istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky krátené o úhrady v celkovej sumy 39,- eur uhradené žalovaným po predčasnom zosplatení pohľadávky. Ďalej žalovaný vzniesol námietku premlčania, keď zročnosť neuhradenej splátky nastala dňa 20.2.2016, čím nastalo premlčanie dňa 20.2.2019. Žaloba bola súdu doručená v 11/2019. V odpore žalovaný namietal, že nemohol individuálne ovplyvniť obsah jednotlivých ustanovení, nakoľko tieto boli vopred predtlačené. Musel prijať aj poistenie úveru a to napriek tomu, že poisťná zmluva mu nebola nikdy dodaná a pri strate zamestnania poistenie nemohol využiť. V závere odporu poukázal na právo na spravodlivé súdne konanie a princíp právnej istoty.

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 658 ods. 1 OZ, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, g/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 2 citovaného zákona, § 52 ods. 1 až ods. 4 OZ, § 53 ods. 6 OZ, § 54a OZ, § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ, § 100 ods. 1 OZ, § 101 OZ, § 103 OZ, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4. Na základe ustáleného skutkového stavu veci, po vyhodnotení dokazovania v znení citovaného právneho posúdenia, súd prvej inštancie uplatnený nárok žalobcu považoval za čiastočne dôvodný, keďže predmetná zmluva o poskytnutí pôžičky na bývanie uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzatvorená písomne dňa 25.4.2014 s tým, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. s tým, že nárok nie je premlčaný.

5. Pri posúdení premlčania súd vychádzal z toho, že splatnosť splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť nastala dňa 20.9.2016. Trojročná premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu, t.j. dňa 21.12.2016 a končí sa v pondelok dňa 23.12.2019. Žaloba bola na súd podaná dňa 5.9.2019, teda včas v lehote troch rokov. Rovnako splátky splatné dňa 20.9.2016, 20.10.2016 a dňa 20.11.2016, u ktorých plynie premlčacia doba samostatne, neboli premlčané. Súd v tomto smere poukazuje aj na žalovaným pripojené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/153/2019 zo dňa 10.6.2020 s ohľadom aj na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, ktoré bolo prijaté k otázke začiatku plynutia premlčacej doby, a to dôvodne poukazujúc na pripojené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 11Co/153/2019 zo dňa 10.6.2020.

6. Čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd prvej inštancie dospel k záveru, že aj táto námietka je neopodstatnená, keďže v čase podania žaloby svedčila aktívna vecná legitímácia právnemu predchodcovi žalobcu Všeobecnej úverovej banke a.s. a v priebehu konania došlo k zákonnému postúpeniu pohľadávky, o čom súd aj právoplatne rozhodol uznesením č.k. 44Csp/247/2019-105 zo dňa 22.4.2020 s tým, že postúpenie pohľadávky bolo súdu preukázané predložením oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 25.2.2020 a podacím hárkom č. P. zo dňa 25.2.2020, k čomu došlo po mimoriadnom zosplatení úveru dňa 19.1.2017, za dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 OZ. Výzva zo dňa 26.11.2016 bola žalovanému doručená dňa 7.12.2016 (preukázané z doručky na č.l. 31 spisu) s tým, že aj samotnú žalobu súd považoval za výzvu na úhradu pohľadávky, pričom žalovaný bol v omeškaní viac ako 90 dní.

7. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že predmetnou zmluvou bol poskytnutý úver vo výške 20.000,- eur, ktorý bol povinný žalovaný platiť 310,17 eur v 120 mesačných splátkach (splátka s poistením vo výške 322,27 eur) až do celkovej sumy pôžičky 37.220,40 eur, pričom zmluva obsahovala všetky povinné náležitosti vyžadované v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a keďže počet splátok bol 120, výška mesačných splátok 310,17 eur a celková čiastka 37.220,40 eur, výška RPMN uvedená v zmluve 14,90% bola správne vypočítaná, dávajúc do pozornosti aj prílohu č. 2 k predmetnému zákonu. Čo sa týka nesprávnosti celkovej čiastky, súd prvej inštancie poukazoval na to, že do celkovej čiastky sa nezahŕňa poisťné, ktorú mohol zistiť porovnaním výšky mesačnej splátky s poistením a bez

poistenia. Čo sa týka poistenia úveru a jeho prijatia, k tomu súd uviedol, že uzatvorenie poistného nebolo podmienkou pre uzatvorenie zmluvy, pričom z dokumentu citovaného ako Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere vyplýva aj výška poistného z bodu 3. 12,10 eur s tým, že podmienky poistnej zmluvy sú súčasťou samotnej zmluvy o úvere, zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy a sú obsiahnuté aj v tomto dokumente, s ktorým sa žalovaný oboznámil, nakoľko je ním podpísaný.

8. Súd mal za to, že zmluva bola uzatvorená platne, podpísaná obidvoma stranami sporu, finančné prostriedky vo výške 20.000,- eur boli dňa 25.4.2014 uhradené na číslo účtu, ktoré patrí žalovanému, s dohodnutím spôsobu platby na účet žalovaného s tým, že samotný žalovaný aj platil poskytnutý úver v dohodnutej splátke vo výške 322,27 eur mesačne.

9. Rovnako bola nesprávne namietaná aj priemerná RPMN, ktorá bola správne uvedená, keďže vychádzala z výšky v čase uzatvorenia zmluvy dňa 25.4.2014, čo ale nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a rovnako aj odplata je v súlade s dobrými mravmi ako aj so zákonom, a keďže bolo vo výške 11,78% neprevyšuje dvojnásobok priemernej úrokovej miery vo výške 23,56% v stanovenom období, pričom veriteľ s náležitou odbornou starostlivosťou aj skúmal bonitu klienta s odkazom na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy k 25.4.2014 (viď bod 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku).

10. Vzhľadom k týmto skutočnostiam preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 19.341,76 eur a v zmysle § 517 ods. 1 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platného od 1.2.2013, keďže žalovaný sa dostal do omeškania, súd ho zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania avšak nie zo sumy, ktorú požadoval žalobca ale z čistej istiny vo výške 17.197,61 eur od 30.1.2017 do zaplatenia. Súd nepriznal žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 2.178,89 eur zo splátky č. 26 až 32, nakoľko tieto splátky obsahovali okrem istiny aj úroky a podľa názoru súdu aj úroky zmluvné aj úroky z omeškania sú v rozpore s ust. § 121 ods. 3 OZ. Rovnako súd nepriznal úroky z omeškania z nákladov na vymáhania pohľadávky vo výške 4,20 eur, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a úrok z omeškania možno priznať len z pohľadávky samotnej, nie z jej príslušenstva.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, keďže vo veci nevzhliadol priestor pre aplikáciu § 257 CSP.

12. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP, a to v rozsahu výrokov pod č. I a III. napadnutého rozsudku. Napádal to, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, t.j. nesprávna výška RPMN uvádzaná žalobcom pri pôžičke na bývanie, nepreukázané poistenie pôžičky, nedôvodná aktívna vecná legitímácia žalobcu a neadekvátna odplata za poskytnutie istiny, k čomu uvádzal, že v zmluve o pôžičke na bývanie je priemerná výška RPMN 13,34%, aj keď v tom období bola vo výške 3,89%, pričom žalovaný poistenie neuzatvoril poskytnutej pôžičky, čo súd vyhodnotil nesprávne, a teda poistenie k zmluve o pôžičke na bývanie neprijal, čo je už bezdôvodným obohatením na strane žalobcu, kde dával do pozornosti výpočet výšky s poistením a bez poistenia. Rovnako namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže postúpenie pohľadávky bolo v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. K neadekvátnej odplate za poskytnutú istinu uvádzal, že navýšenie je až o 93,36%, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Navrhoval zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril v tom znení, že navrhuje rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne, keďže sa súd dostatočne vysporiadal s právnou a skutkovou stránkou veci s tým, že žalovaný poskytnutú sumu veriteľovi nezaplatil, a preto bol v súlade so zákonom zaviazaný súdom na zaplatenie sumy nevráteného úveru.

14. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu už nevyjadril.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska žalovaným

uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti ich uplatnenia.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 10.3.2022 o 10.20 hod., v pojednávacej miestnosti č. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 3.3.2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

17. Žalovaný v podanom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP t. j., ktorých dôvodnosť naplnenia ale odvolací súd vo veci nevzhladol.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

19. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumiť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP je v súdnej praxi daný vtedy, ak súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, k čomu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami konania, najmä súd nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a nevykoná ani dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v spore spôsobilým odvolacím dôvodom. Zároveň musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

22. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v

prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

23. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný vtedy, ak súd vykonal všetky navrhnuté dôkazné prostriedky a súčasne pri ich vykonávaní a hodnotení neporušil žiadne zákonné ustanovenie, môže účastník podať odvolanie, v ktorom môže za prísneho dodržania zákonných podmienok uvádzať nové skutočnosti alebo dôkazy, t.j. také, ktoré v konaní na súde prvého stupňa neboli uvedené a popri ktorých skutkový stav zistený súdom prvého stupňa už neobstojí.

24. Podľa § 366 CSP novoty v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

25. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

26. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov, v rozsahu námietok žalovaného vymedzených v podanom odvolaní, konštatuje správnosť skutkového záveru v znení učeného právneho posúdenia prejednávanej veci, čo súd odôvodnil v znení naplnenia zákonných predpokladov podľa § 220 ods. 2 CSP, a preto svojím konaním neodňal stranám sporu právo na spravodlivý proces, keďže preskúmanie aktívnej ako aj pasívnej vecnej legitímácie strán sporu je vždy „ex off“ povinnosťou súdu v každom štádiu konania, berúc do úvahy aj to, že súd prvej inštancie v súlade so zákonom rozhodol o zmene strán sporu právoplatným uznesením súdu pod č. k. 44Csp/247/2019-105 zo dňa 22.4.2020 (viď bod 45. odôvodnenia napadnutého rozsudku), s čím sa s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, a to aj v znení ďalších namietaných skutočností zo strany žalovaného, ktoré boli namietané už v rámci procesnej obrany učeného žalovaným v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa vecne správne súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal, a preto aj odvolací súd s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu poukazuje na zdôvodnenie napadnutého rozhodnutia učené súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku, a to nielen čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, nedôvodnosti vnesenej námietky premĺčania a čiastočnej dôvodnosti uplatneného nároku, čo sa týka uzavretej zmluvy o poskytnutí pôžičky, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

27. Preto odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie predmetnú zmluvu vecne správne ako aj právne posúdil v zmysle citovaných zákonných ustanovení, a to podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z., keďže bola platne uzavretá a spĺňala zákonom stanovené náležitosti, čím vecne správne vyhodnotil, že nešlo o bezúročné a bezpoplatkové poskytnutie úveru, a to s odkazom na ust. § 9, ods. 2 ako aj § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v prípade nesprávne uvedenej priemernej hodnoty RPMN nemožno hovoriť o bezúročnom a bezpoplatkovom úvere, a keďže pred postúpením pohľadávky došlo k riadnemu zosplatneniu postúpenej pohľadávky, a to v celom rozsahu jej uplatnenia nedošlo, tak ako to aj konštatoval súd prvej inštancie k nedodržaniu zákonného postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čím v danom spore nie sú naplnené uplatnené odvolacie námietky dôvodne.

28. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

29. Vzhľadom k horeuvedeným skutočnostiam, keďže odvolací súd nevzhliadol vo veci naplnenie uplatnených odvolacích dôvodov, s apelom na jasné určité, napĺňajúce zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, a to v celom rozsahu, keďže odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a horeuvedené skutočnosti len doplnil na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia s tým, že potvrdil napadnutý rozsudok vo výrokoch I. a III. v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov konania, keďže je taktiež vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a aj keď mal v odvolacom konaní plný úspech žalobca, nezaviazal neúspešného žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, nakoľko žalobcovi v odvolacom konaní žiadne trovy konania nevznikli, a preto odpadá o výške priznaného nároku rozhodovať súdu prvej inštancie v zmysle procesného postupu podľa § 262 ods. 2 CSP.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).